

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 26.709.144
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії ГАНКЕВИЧ Кирило Борисович, 1974 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2009 році Київський національний університет імені Т.Шевченка за спеціальністю за спеціальністю “Правознавство”, здобувши освітньо-кваліфікаційний рівень “магістр”

З серпня 2020 року і дотепер – заступник директора департаменту юридичного забезпечення Міністерства оборони України. Успішно виконав в ад'юнктурі Національного університету оборони України акредитовану освітньо-наукову програму «Право».

Разова спеціалізована вчена рада ДФ 26.709.144, утворена наказом начальника Національного університету оборони України від 04 листопада 2025 року № 661/нод у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради:

-ГАРУСТА Юрія Віталійовича, професора кафедри військового права та правоохоронної діяльності навчально-наукового інституту воєнної історії, права та соціальних наук Національного університету оборони України, доктора юридичних наук, професора;

Рецензентів:

-ТИМОШЕНКА Володимира Андрійовича, професора кафедри військового права та правоохоронної діяльності навчально-наукового інституту воєнної історії, права та соціальних наук Національного університету оборони України, доктора юридичних наук, професора;

-ДОЛГОГО Олександра Олександровича, провідного наукового співробітника науково-дослідного відділу впровадження стандартів доброчесності наукового центру виховання доброчесності та запобігання корупції в секторі безпеки і оборони Національного університету оборони України, доктора юридичних наук, старшого наукового співробітника,

Офіційних опонентів:

-БОГУЦЬКОГО Павла Петровича, завідувача наукової лабораторії військового та міжнародного гуманітарного права Державної наукової установи “Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України”, доктора юридичних наук, доцента, заслуженого юриста України;

-ШАМРАЯ Богдана Миколайовича, доцента кафедри військового права військового факультету міжнародних відносин та права Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка (за сумісництвом), начальника Центрального юридичного управління Генерального штабу Збройних Сил України – начальник юридичної служби ЗС України, кандидата юридичних наук, заслуженого юриста України.

на засіданні 15 січня 2025 року ухвалила рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право Кирилу ГАНКЕВИЧУ на підставі публічного захисту дисертації тему: “Міністерство оборони України як суб’єкт публічного адміністрування у сфері оборони України” за спеціальністю 081 Право.

Дисертацію виконано у Національному університеті оборони України.

Науковий керівник: КРИВЕНКО Олександр Васильович, доцент кафедри військового права та правоохоронної діяльності навчально-наукового інституту воєнної історії, права та соціальних наук, кандидат юридичних наук, доцент, заслужений юрист України.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису державною мовою, відповідно до вимог Міністерства освіти і науки щодо оформлення дисертації, пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами). Дисертація містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, а саме:

вперше:

сформульовано авторське визначення поняття “система Міністерства оборони України, під яким пропонується розуміти наступне: система Міноборони це сукупність установ, організацій та організаційно поєднану сукупність структурних підрозділів і посад (апарату) міністерства, які забезпечують виконання його завдань і реалізацію функцій, а також підприємств (їх об’єднань), котрі належать до сфери управління міністерства оборони.

розкрито зміст системи Міноборони за допомогою наступних характеристик: 1) мережа суб’єктів, у тому числі структурних підрозділів, котрі здійснюють управлінські й організаційні заходи задля досягнення колективної мети (виконання завдань і реалізації функцій Міноборони); 2) здійснення власної частки заходів є обов’язковою умовою для реалізації спільних цілей; 3) існування різних типів стійких управлінських та організаційних зв’язків із міністерством; 4) наявність управлінської організаційної та функціональної залежності від аналізованого центрального органу виконавчої влади; 5) компетенційна або установча націленість на виконання завдань і функцій Міноборони.

запропоновано персональний і кількісний склад системи Міноборони, а саме: 1) апарат Міноборони; 2) розвідувальний орган Міноборони; 3) установи та організації (у тому числі військові частини безпосереднього підпорядкування), що забезпечують виконання завдань і реалізацію функцій Міністерства; 4) Збройні Сили України (у тому числі Військова служба правопорядку у Збройних Силах України); 5) Державна спеціальна служба транспорту; 6) підприємства (їх об’єднання), що належать до сфери управління Міноборони;

обґрунтовано необхідність розробки концепції реформування системи

Міністерства оборони України як інструменту вдосконалення публічного адміністрування у сфері оборони, спрямованої на розв'язання ключових питань у межах визначених пріоритетних напрямів, а саме 1) стійку комплексну розбудову системи оборонного відомства; 2) посилення ролі Міністра оборони України як вищої посадової особи, яка здійснює керівництво цією системою;

запропоновано вдосконалити правове регулювання сфери оборони шляхом розробки: 1) Закону України про внесення змін до деяких законів України з питань оборони, а саме; Закону України “Про національну безпеку України” (статті 1, 15); Закону України “Про Збройні Сили України (стаття 8) щодо включення системи Міноборони до складу сектору безпеки і оборони з відповідними керівними повноваженнями; наділення Міністра оборони України статусом Віце-прем'єр-міністра з питань розвитку стратегічних галузей промисловості – Міністра оборони (на час дії правового режиму воєнного стану));

удосконалено:

теоретико-правовий зміст поняття “безпека, під яким пропонується розуміти: 1) стан, який передбачає помірну шкоду чи ризик від різних реальних або можливих загроз; 2) існування та ефективну дію механізмів та інструментів запобігання і достатній протидії більшості ризиків, а також загроз для певних суб'єктів, предметів, процесів чи явищ; 3) розробку стратегій і вжиття заходів для запобігання і протидії реальним і потенційним загрозам, під дією яких можлива зміна характеристик об'єкту впливу;

теоретико-правовий зміст поняття “форма публічного адміністрування, яке включає: 1) сукупність форм і методів роботи установ, підприємств, організацій, фізичних осіб підприємців, самозайнятих осіб та інших одиниць із організаційною структурою їх уповноважених (службових, посадових) осіб, що доповнюють такий вид діяльності як державне управління (стосовно суб'єктів публічно-правових відносин) і є одним із методів управління (для представників приватного сектору); 2) санкціоновану діяльність, спрямовану на виконання законів, підзаконних нормативно-правових актів, установчих та інших документів (витягів, ліцензій тощо); 3) діяльність із локального планування й внутрішньої організації роботи юридичних та фізичних осіб підприємців, самозайнятих осіб й інших груп; 4) діяльність із пошуку оптимальних способів застосування управлінських і решти керівних інструментів для ефективної реалізації власних функцій; 5) організацію здійснення різних напрямів виконавчо-розпорядчої і виробничої діяльності юридичних та фізичних осіб підприємців, самозайнятих осіб та інших учасників;

загальну характеристику основних завдань, функцій і повноважень Міноборони з урахуванням змін у законодавстві, різних поглядів провідних науковців;

дістали подальшого розвитку:

підходи до спрямованості державної політики із забезпечення національної безпеки України з таких базових питань як: 1) безпосередній

орієнтир щодо задоволення основних та інших національних інтересів України; 2) конкретизацію й деталізацію таких інтересів; 3) кореляцію видів пріоритетних національних інтересів України із відповідними конституційними засадами;

класифікація типів актів, якими урегульована спільна робота сил оборони (законів, підзаконних нормативно-правових актів);

підходи у державній політиці з питань удосконалення структури Міноборони, яка вирізняється динамічними організаційними перетвореннями серед підрозділів і посад, які забезпечують діяльність Міністра оборони України, а також виконання покладених на міністерство завдань.

Здобувач має 16 наукових публікацій за темою дисертації, з них 3 – у співавторстві), серед яких:

1 навчальне видання (навчально-методичний посібник);

4 одноосібні статті у наукових фахових періодичних виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України,

9 тез доповідей на наукових конференціях України та закордоном.

Навчально-методичний посібник:

1. Потіхенський А. І., Куртов А. І., Казіміров О. О., Нестерович О. С., Ганкевич К. Б. Проходження служби у військовому резерві. Виконання військового обов'язку в запасі: навч.-метод. посібник, Харків : Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого, 2024. 110 с.

Наукові праці, в яких опубліковано основні наукові результати дисертації:

2. Ганкевич К. Б. Забезпечення військової дисципліни серед військовослужбовців у контексті ініціативи створення Військової поліції: порівняльно-правове дослідження. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 9. С. 209–212. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-9/46> .

3. Ганкевич К. Б. Роль публічного адміністрування у забезпеченні функціонування Міністерства оборони України: теоретико-правовий аспект. Міжнародний науковий журнал “Інтернаука”. Серія : “Юридичні науки”. 2024. № 9 (72). DOI: <https://doi.org/10.25313/2520-2308-2024-9>.

4. Красіков Д.О., Красіков О.М., Ганкевич К.Б. Актуальні питання кодифікації законодавчих актів зарубіжних країн у сфері оборони. Юридичний науковий електронний журнал, 2024. № 6. С. 402-406. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-6/100>.

5. Ганкевич К. Б. Державна спеціальна служба транспорту у системі суб'єктів Міністерства оборони України: напрями впливу та роль публічного адміністрування для їх реалізації. Аналітично-порівняльне правознавство. 2024. № 5. С. 455–459. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.05.71>.

6. Ганкевич К. Б. Еволюція уявлень про національну безпеку крізь призму адміністративно-правових механізмів її забезпечення. Юридичний науковий електронний журнал. 2023. № 7. С. 608–613. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-7/141>.

7. Ганкевич К.Б., Левчук В.Д., Корольов С.С. Особливості

становлення правових засад існування об'єктів критичної інфраструктури України в системі Міністерства оборони України. Юридичний науковий електронний журнал, 2021. № 11. С. 79-82. DOI: <https://DOI.ORG/10.32782/2524-0374/2021-11/15>.

Наукові праці, що засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

8. Ганкевич К. Б. Адміністративно-правовий статус Міністерства оборони України як головного суб'єкта забезпечення оборони України. Проблеми правового забезпечення оборони України: зб. матеріалів II Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 10 верес. 2025 р.) / упоряд.: П. П. Богуцький, Ю. В. Гаруст, Л. В. Заславська, В. Г. Пилипчук. – Київ; Одеса, 2025. С. 69–74.

9. Ганкевич К. Б. Міністерство оборони України як суб'єкт публічного адміністрування у сфері оборони України. Місце військового права в системі підготовки кадрів для сектору безпеки і оборони України: Друга наук.-практ. конф. Військ.-юрид. ін-ту Нац. юрид. ун-ту ім. Ярослава Мудрого (м. Харків, 20 берез 2025 р.) : тези доп. / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, Військ.-юрид. ін-т, Каф. адміністр. права та адміністр. Діяльності. – Харків : Право, 2025. С. 76–79.

10. Ганкевич К. Б. Національні інтереси України крізь призму їх захищеності Міністерством оборони України: правовий аспект. Цифрове наукове суспільство: соціально-економічні, правові та міжнародні аспекти: збірник наукових праць з матеріалами III Міжнародної наукової конференції (Дніпро, 6 вересня 2024 р.). Міжнародний центр наукових досліджень. Вінниця : ТОВ “УКРЛОГОС Груп”. 2024. С. 96–98.

11. Ганкевич К. Б. Проблематика адміністративно-правового забезпечення категорії “безпека” в Україні. Технології, інструменти та стратегії реалізації наукових досліджень: збірник наукових праць з матеріалами VIII Міжнародної наукової конференції (Рівне, 30 серпня 2024 р.). Міжнародний центр наукових досліджень. Вінниця : ТОВ “УКРЛОГОС Груп”. 2024. С. 58–59.

12. Ганкевич К.Б. Проходження військової служби та організаційно-правове забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації в умовах воєнного стану. Проблеми правового забезпечення оборони України: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 28 трав. 2024 р.) / упоряд.: П.П. Богуцький, Ю.В. Гаруст, Л.В. Заславська, В.Г. Пилипчук. – Київ; Одеса : Фенікс, 2024. С. 187 – 195.

13. Ганкевич К. Б. Загальнотеоретичний аналіз поняття “національна безпека України” як системної категорії. Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів: матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції: (м. Суми, 23–24 травня 2024 р.) / редколегія: проф. А.М. Куліш, В.В. Миргород, А.Р. Голоха. – Суми : Сумський державний університет. 2024. С. 21–25.

14. Ганкевич К.Б., Панько В.М. Теоретико-правові аспекти нормативно-правового регулювання повноважень Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України та шляхи удосконалення правового механізму їх реалізації під час кодифікації військового

законодавства України. Актуальні проблеми правового регулювання відсічі збройної агресії російської федерації проти України: збірн. матеріалів І наук.-практ. семінару (Київ, 20 берез. 2024 р.). Київ : НУОУ, 2024. С. 212 – 218.

15. Ганкевич К.Б., Кривенко О.В. Поняття, рівні взаємодії складових сил оборони та проблемні питання її реалізації. Актуальні проблеми правового регулювання відсічі збройної агресії російської федерації проти України: збірник матеріалів науково-практичного семінару кафедри правового забезпечення (Київ, 15 березня 2023 року) / Мін-во оборони України. Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського; Київський інститут Національної гвардії України; за ред. М.М. Прохоренка. К.: Видавництво ТОВ “ТРОПЕА”, 2023. С. 103–105.

16. Ганкевич К. Б., Коломієць В.М., Тична Б.М. Актуальні проблеми правового забезпечення обороноздатності України в умовах євроатлантичної інтеграції: ретроспектива, сучасність, розвиток. Розвиток законодавства України у сфері оборони: проблеми адаптації до стандартів НАТО та шляхи вирішення: матеріали Науково-практичної конференції. м. Київ, 23 квітня 2021 року / упоряд.: П.П. Богущкий, В.Г. Пилипчук, С.О. Дорогих. – Київ, 2021. С. 81 – 85.

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження:

– Юрій ГАРУСТ, голова разової спеціалізованої вченої ради доктор юридичних наук, професор, професор кафедри військового права та правоохоронної діяльності навчально-наукового інституту воєнної історії, права та соціальних наук Національного університету оборони України, доктор юридичних наук. Оцінка позитивна, без зауважень.

– Володимир ТИМОШЕНКО, рецензент, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри військового права та правоохоронної діяльності навчально-наукового інституту воєнної історії, права та соціальних наук Національного університету оборони України. Оцінка позитивна. Без зауважень. В роботі на високому науковому рівні розглянуто діяльність Міністерства оборони України як суб'єкта публічного адміністрування у сфері оборони України, та висунуто цікаві наукові гіпотези та пропозиції.

– Олександр ДОЛГІЙ, рецензент, доктор юридичних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу впровадження стандартів доброчесності наукового центру виховання доброчесності та запобігання корупції в секторі безпеки і оборони Національного університету оборони України. Оцінка позитивна.

Зауваження:

Висвітлені дискусійні положення стосуються переважно другорядних аспектів дослідження та не применшують наукової обґрунтованості основних висновків дисертації. Отже, загальна позитивна оцінка роботи залишається незмінною.

– Павло БОГУЦЬКИЙ, офіційний опонент, доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки, завідувач наукової лабораторії військового та міжнародного гуманітарного права Державної наукової

установи “Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України”. Оцінка позитивна.

Зауваження:

При цьому висловлені зауваження не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційного дослідження ГАНКЕВИЧА К.Б., не торкаються концептуальних положень кваліфікованої наукової праці, мають рекомендаційний характер та не применшують належного рівня дисертаційної роботи.

– Богдан ШАМРАЙ, офіційний опонент, кандидат юридичних наук, доцент кафедри військового права військового факультету міжнародних відносин та права Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка (за сумісництвом), начальник Центрального юридичного управління Генерального штабу Збройних Сил України, заслужений юрист України. Оцінка позитивна.

Зауваження.

Проте, наведені зауваження носять дискусійний характер, відображають власну наукову позицію офіційного опонента і можуть слугувати підставою для наукової дискусії під час офіційного захисту дисертації та врахування у подальшій науковій розробці проблематики дослідження. Зазначені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку наукової праці дисертантки.

Результати відкритого голосування:

«За» – 5 членів ради,
«Проти» – немає

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада ДФ 26.709.144 присуджує Кирилу ГАНКЕВИЧУ ступінь доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради ДФ 26.709.144

Юрій ГАРУСТ

